

gøre opmærksom paa, at det kunde have meget vidtrækkende Konsekvenser, dersom man overhovedet vilde indlade sig paa at omberegne Pensioner, naar flere Pensionslove gabe gunstigere Vilkaar end de ældre Love, i Henhold til hvilke Pensionen er fastsat, eller om man vilde indlade sig paa, hvad der ogsaa jævnlig er blevet begært, at omberegne Pensionen, naar Lønningen var forandret for det Embede, som vedkommende Pensionist i sin Tid havde beklædt. Dersom man vilde indlade sig paa en saadan Omberegning for enkelte Klasser af Pensionister, vilde det selvfølgelig medføre, at alle Pensionister ville formene at have lignende Krav derpaa, og det vilde altsaa fra et forholdsvis mindre Emne vokse op til at blive en Sag af stor finansiel Betydning, ikke at tale om det principielle Forholdet er imidlertid for de Pensionisters Vedkommende, for hvilke Omberegningen er ved Lovforslaget foreslaaet, ganske ekseptionelt. Efter Lov af 9de April 1851 bleve de militære Underklasser pensionerede efter den Tjenesteklasse, hvortil de hørte, saa at der altsaa var en bestemt Pension for hver Tjenesteklasse med Tillæg til Pensionen efter Tjenestetid. Efter Loven af 1876 blive derimod Pensionerne for de militære Underklasser beregnede efter de sædvanlige Regler for Pensions Fastsættelse, nemlig efter den Løn, som vedkommende har haft forud for sin Afstedigelse. Saalænge Lønningerne for de militære Underklasser vare uforandrede, altsaa indtil der i 1867 og 68 blev foretaget væsentlige Forandringer i Lønningsvilkaaene, var det gennemsnitlige Forhold mellem Lønninger og Pensioner det samme, som det er blevet efter Loven af 1876. For saa vidt var der altsaa ikke nogen Grund til at gøre nogen Forandring. Men allerede i 1867 forandrede man Lønningerne for Hæren, og i 1868 Lønningerne for Søværnet for Underklassernes Vedkommende; det vil sige, man forhøjede dem og forhøjede dem ret betydeligt, og fra det Øjeblik, denne Forhøjelse fandt Sted, kom der selvfølgelig et Misforhold til Stede mellem Lønningerne efter den ny Lønningslov og de faste Pensioner efter Loven af 1851. Man søgte fra Regeringens Side at bøde paa dette Misforhold, der var fremkommet her, ved at foreslaa at foretage Forandringer i Pensionerne, men det lykkedes først i Aaret 1876, altsaa 9 Aar efter, at saa den ny Pensionslov vedtaget Altsaa, de, der ere afgaaede i denne Mellemtid, den Tid, der hengik, efter at Lønningerne vare blevne forhøjede, og inden de ny Pensionsbestemmelser bragte et passende Forhold

til Veje mellem Pensioner og Lønninger, ere unægtelig blevne stillede ugunstigt, og der er i alt Fald handlet mindre billigt mod dem. Det var ogsaa denne Betragtning, der foranledigede, at man ved Vedtagelsen af Pensionsloven af 20de November 1876 gav den tilbagevirkende Kraft i 3 Aar, saa at de, som vare pensionerede i disse forudgaaende Aar, efter Loven af 1851 fik deres Pensioner omberegnet efter Bestemmelserne i Loven af 1876. Det Lovforslag, der nu foreligger, gaar ud paa, at der gives Loven af 1876 en yderligere tilbagevirkende Kraft, saaledes, at den altsaa kommer til at dække hele Tidsperioden fra Forhøjelsen af Lønningerne, indtil den ny Pensionslov kom til og bragte det rette Forhold til Veje mellem Pensioner og Lønninger. Det er en Selvfølge, at det med denne Begrænsning ikke har noget overordentlig stort Omfang, men det kommer dog til at gælde 110 Personer med et Pensionstillæg af 6,185 Kr. Det har altsaa for deres Vedkommende, der ere saa heldige at komme ind under Lovens Bestemmelser, en ikke ganske ringe Betydning. Skulde det have tilbagevirkende Kraft, ud over dette Tidspunkt, vilde det nødvendigvis medføre, at man ogsaa kom til at foretage lignende Omberegninger, hvor der er stet Forandringer i Pensionsbestemmelser eller i Anledning af Vilkaaene for dem, noget som i ethvert Tilfælde er af saa stor Betydning, at det maa undergives en samlet og moden Overvejelse. Jeg anbefaler altsaa dette Lovforslag til Vedtagelse i dette Ting.

Da ingen yderligere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet.

Sagens Overgang til anden Behandling
vedtoges uden formelig Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Forandringer i og Tillæg til Lovene af 2den Juli 1880 og 30te Marts 1889 om Lønninger ved Toldvæsenet m. m.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2028 ff.)

Formanden: Denne Sag skulde egentlig have været opført eventuelt, men man er jo enig om, at baade denne Sag og